

UUTISKIRJE

Hei kaikki ystävät ja työn tukijat!

Tämä vuosi on alkanut vauhdikkaasti kolmen eri maan välillä. Perheenä palasimme Senegaliin tammikuussa ja lapset jatkoivat koulunkäyntiä tutussa koulussa, jossa mieheni toimii liikunnanopettajana. Syksy Suomessa oli hienoa aikaa, vaikkakin omalta osalta aika raskasta yksin lasten kanssa. Erityisen hienoa oli saada tehdä paljon rakastamiani seurakunta- ja saarnavierailuja. Syksyn kohokohtia olivat myös useammat alueelliset ja valtakunnalliset lähetysjuhlat, joihin sain osallistua sekä huikea nuortenleiri Päiväkummussa, jota mukana olleet lapset vieläkin muistelevat. Syksyn aikana sain useasti kokea, että vaikka välillä oma takki oli täysin tyhjä sairastelujen ja muuten elämän kuormittavuuden takia, sain joka kerta uuden voiman näille vierailuille. Koin, että ilman omia ansioita Jumala sai toimia kauttani näissä tilanteissa.

Tästä kaikesta on valtava kiitollisuus, ja myös siitä, miten meidän lapset otettiin vastaan Kuopion kristillisessä koulussa ja päiväkodissa. Se rakkaus, jota sai kokea, oli jotain ihan ylitsevuotavaa. Päiväkodin pihamaalla sai usein jakaa oman elämän huolia ja murheita ja kokea, miten kannateltiin. Mielestäni tämä oli täydellinen esimerkki siitä, miten Jumalan rakkauden välittäminen toimii käytännössä. Oli se sitten sitä, että joku rukoili puolestamme lapsen ollessa sairaalassa, lahjoitti ulkohousut, tuki vaikeassa taloustilanteessa tai järjesti lapselle sydämelliset läksiäisjuhlat ihanine muistamisineen.

Vaikka Suomen aika oli meille kaikille mukavaa, silti lapset olivat riemuissaan, kun he pääsivät takaisin paikkaan, josta heille on tullut viimeisen neljän vuoden aikana koti. Suomen kylmästä talvesta Senegalin lämpimään ”talveen” siirtyminen oli kaikille mieluisaa: enää ei tarvitse aamuisin etsiskellä kurahousuja tai villahaalareita, vaan joka päivä on shortsikelit ja lapset voivat leikkiä ja pelata jalkapalloa ulkona kavereiden kanssa päivät pitkät. Senegalilaiset työtoverini ja ystäväni ovat ottaneet riemulla vastaan ja olen saanut jo liudan kutsuja ympäri Senegalia vierailemaan eri seurakuntiin ja järjestämään evankelioimisreissuja. Pidän pidemmän loman huhtikuussa ja odotan innolla, että saan silloin mahdollisuuden tehdä pidempiä reissuja kaukaisimmille alueille Senegalissa.

Possufarmia ja sadonkorjuujuhlia

Työn saralla vuosi alkoi ensin Senegalissa työmatkalla, josta jatkoin suoraan Etiopiaan ja sieltä Suomeen. Tänä vuonna alkoi uusi hankekausi, mikä on tarkoittanut isoja muutoksia Senegalin kirkolle. Budjetin vähentyessä myös työntekijöiden ja aktiviteettien määrää on vähennetty. Koko kirkon työn uudelleenstrukturointi on iso prosessi, joka on vaatinut myös runsaasti tukea. Hiukan haikealta tuntuu kävellä kovasti hiljentyneessä kirkon keskustuimistossa, mutta toisaalta jäljelle jääneet työntekijät työskentelevät entistä suuremmalla motivaatiolla ja yhteistyö kirkon johdon kanssa on toiminut erinomaisesti. Positiivista on, että yhä useammat aktiviteetit siirtyvät vapaaehtoisten hoidettavaksi ja keskitytään toimintoihin, jotka voivat jatkossakin tuoda kirkolle tuloja ja jatkua ilman ulkopuolista tukea.

UUTISKIRJE



Vasemmalla: Senegalin luterilaisen kirkon johtaja Latyr Diouf viemässä possuille vettä kirkon itsekannattavuushankkeen uudella farmilla.

Ylhäällä: Pauliinan kanssa kävimme keskustelemassa kirkon vanhojen ja nuorten evankelioinnista vastaavien kanssa.

Lisäksi saimme toiminnanjohtajamme Pauliina Parhialan vierailulle Senegaliin kirkon vuosittaisten sadonkorjuujuhlien aikaan. Pauliinan vierailun aikaan kävimme hyviä keskusteluja kirkon johdon ja eri osastojen kanssa ja vierailimme muun muassa katsomassa kirkon itsekannattavuushankkeita ja opetustarkastajan luona. Opetustarkastaja kertoi vierailulla, kuinka tärkeää on ollut se äidinkielen esikoulutyö, jota kirkko on Lähetyseuran tukemana tehnyt vuosien ajan. Hän sanoi, että työ on hyödyttänyt koko yhteisöä ja esikouluissa opiskelleet lapset ovat vuodesta toiseen olleet luokallaan parhaita aloittaessaan peruskoulun. Pauliinan vierailu nähtiin tärkeänä erityisesti tässä tilanteessa, jossa tapa tehdä yhteistyötä on muuttumassa, kehitysyhteistyöhankkeiden rahoitus on päättynyt ja esimerkiksi esikouluihin etsitään vaihtoehtoisia jatkumahdollisuuksia muualta, muun muassa viranomaistahoilta ja yhteisöistä.

Pauliina sai myös kokea Fatickin ”talviset” säät, kun hikoilimme +40 asteen lämpötilassa telttakankaan alla viisi tuntia kestäneessä sadonkorjuujuhlassa, joka järjestettiin tänä vuonna Fatickin keskeneräisessä kirkkorakennuksessa. Fatickin kirkkorakennuksen loppuunsaattaminen on edistymässä lähitulevaisuudessa, kun kirkon nuorten ahkeran rahankeruun tuloksena on saatu kokoon hyvä summa, jolla voidaan jatkaa seuraavaksi ikkunoiden asentamista. Itselleni tämä sadonkorjuujuhla on yksi vuoden parhaista päivistä: saa tavata rakkaita seurakuntalaisia kaikkialta Senegalista ja samalla käyttää tilanne hyödyksi käymällä eri henkilöiden ja ryhmien kanssa strategisia suunnittelukeskusteluja.

UUTISKIRJE



Viittomakieltä Etiopiassa

Olen vuoden alusta ollut jonkin verran mukana myös Etiopian hankehallinnossa. Tähän liittyen vierailin Etiopiassa helmikuussa. Saimme viettää ensimmäisellä viikolla aikaa Hosainan kuurojen koululla, jossa meidät otettiin lämmöllä vastaan ja meille järjestettiin kiitosjuhla, jossa saimme kunniakirjat kiitollisuudesta osoituksena uskollisesta ja ammattimaisesta tuesta koululle. Tästä tulikin koululla yleinen huumorin aihe: olin tehnyt Etiopiassa niin hienoa työtä ensimmäiset 1,5 päivää, että ansaitsin siitä oikein kunniakirjan!

Kuurojen koululta kuuluu hyviä uutisia. Lyhyessä ajassa on tapahtunut paljon edistystä, kun uusi rehtori ja kuuro vararehtori ovat vieneet koulua hyvään suuntaan ja lastensuojelullisia huolia on korjattu. Lapset kertoivat, että heidän on hyvä olla koululla, he saavat parempaa ruokaa ja kuuroille vararehtorille heidän on helppo kertoa kaikista huolistaan ja epäkohdista. Myös koulun terveys- ja hygienia-tilanne oli parantunut. Koululla on aloitettu myös erilaisia viljely- ja itsekkannattavuushankkeita, joilla pyritään parantamaan lasten ravitsemusta ja lisäämään koulun taloudellista kestävyyttä tulevaisuudessa.

Koulun työntekijöiden kanssa pidettiin suunnittelutyöpaja, jossa he visioivat, millaista työtä koululla tehdään jatkossa ja millä tavalla visioidaan parempaa tulevaisuutta. Työskentelyyn osallistuivat koulun hallintohenkilökunta, opettajat ja oppilaiden edustajat. Heiltä saatiin paljon hienoja ja tärkeitä ideoita, joiden työstäminen jatkuu tulevaisuudessa.

Hosainassa innostuin valtavasti Etiopian viittomakielen opettelusta. Laskin että parissa päivässä pystyin hallitsemaan reilusti yli sata viittomaa, joita kuuro työtoverini ja kuurojen koulun lapset minulle opettivat. Se loiste, joka lasten ja kuurojen työntekijöiden kasvoille syttyi, kun heidän kanssaan yritti kommunikoida viittomakielellä, motivoi koko ajan



Ylhäällä: Hosainan kuurojen koulun oppilaat, henkilökunta sekä vierailijat.

Alempana: Kuurojen koulun henkilökunnan kanssa suunnittelua.

UUTISKIRJE

yrittämään oppia lisää. Koin kunnia-asiana, että kuuro työtoverini sanoi, että ei usko, että olen oikeasti kuuleva vaan kuuro, kun olin niin kotonani kuurojen yhteisössä.

Koulussa lapsille avautuu ihan uudenlainen maailma ja yhteisö, kun viittomakielen oppimisen myötä he pystyvät mahdollisesti ensimmäistä kertaa elämässään kommunikoimaan kunnolla muiden ihmisten kanssa. Minua kosketti kuulla, että monet lapsista ovat vasta koulussa saaneet tietää nimensä tai vanhempiansa nimen. Heille tämä opiskelu antaa korvaamattoman mahdollisuuden oppia taitoja, joilla heillä on mahdollisuus ottaa tulevaisuus omiin käsiinsä.

Kevään aikana pidän paljon lomia ja yritän nauttia loppuajasta Senegalissa ja valmistautua tulevaan muuttoon. Yritämme vähitellen sopeutua ajatukseen Senegalista poismuutosta kesällä, mikä on koko perheelle haikeaa. Elämän purkaminen ja uudelleen rakentaminen toisessa maassa on työläs prosessi ja meitä saa muistaa rukouksin, erityisesti lasten sopeutumista. Omalla kohdallani tätä haikeutta hiukan helpottaa se, että saan jatkaa Senegalin työtä etäyhteyksin ja vieraillla Senegalissa kahdesti vuodessa. Koen tärkeänä, että saan viedä loppuun kirkon kanssa tämän itsenäisyys- ja omavaraisuusprosessin. Katsotaan, mitä elämä tuo tullessaan ja minkälaisia suunnitelmia Jumalalla on meitä varten. Uskomme kuitenkin siihen, että Jumala johtaa meitä eteenpäin ja on meidän kanssamme siellä, missä jatkossa olemmekin.

Lopuksi ajankohtainen rukousaihe

Rukoillaan Senegalin luterilaisen kirkon puolesta haastavassa muutosprosessissa. Rukoillaan kirkon johdolle viisautta tehdä oikeita valintoja, hankehenkilöstölle taitoa kehittää työtä ja omavaraisuushankkeille menestystä. Rukoillaan että pastorit ja evankelistat saisivat Jumalan voimaa ja viisautta työhönsä ja Jumalan valtakunta voisi levitä Senegalissa kirkon työn kautta.

Kuvassa Lähetysseuran Senegalin työntekijöiden kanssa on Loul Séssénen seurakunnan vastuuhenkilöitä ja keskellä koko kirkon johtaja sadonkorjuujuhliin vietävää seurakunnan lahjaa esittelemässä.



”Jumalalle, joka meissä vaikuttavalla voimallaan kykenee tekemään monin verroin enemmän kuin osaamme pyytää tai edes ajatella, olkoon ylistys seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja ikuisesti. Aamen.” Ef. 3:20–21

UUTISKIRJE



Hilde Paco

Työskentelen Lähetysseuran Afrikan alueen hankehallinnon asiantuntijana ja vastaan Senegalin, Mauritanian ja Etiopian kirkollisen työn hankkeista ja yhdestä kehitysyhteistyöhankkeesta Itä-Afrikassa. Tuen pääasiassa kirkkokumppaneita työn suunnittelussa, toteutuksessa ja seurannassa. Asun tällä hetkellä Senegalissa perheeni kanssa, johon kuuluu mies ja neljä poikaa.

Voit tukea työtäni myös taloudellisesti lahjoittamalla haluamasi summa MobilePaylla numeroon **58735** tai tilisiirrolla **FI38 8000 1400 1611 30**. Muista kirjoittaa viestikenttään minun nimeni, myös MobilePayssa.

Kirjeen kuvat: Hilde Paco, Pauliina Parhiala, Anna Suoheimo ja Janne Juhaninmäki.